

Jette Gottlieb (EL):

Med mit spørgsmål ønsker jeg at vise den ulighed, der er i muligheden for at agere for en arbejdssøgende og for en arbejdsgiver i forbindelse med en konflikt, idet arbejdsgiveren jo til hver en tid kan vælge og vrage blandt den anviste arbejdskraft, mens det medfører sanktioner for den, der bliver anvist arbejde til området.

Og som jeg forstår det svar, jeg får, er det faktisk muligt, at arbejdsformidlingen kan anvise arbejde på den pågældende virksomhed, hvor folk tidligere er blevet fyret som led i en konflikt, og dermed påføre den arbejdskraft, der bliver anvist til området, en karantæne eller anden form for sanktion.

Dér er mit spørgsmål, om det er i overensstemmelse med de forhold, som man ønsker på anvisningsområdet.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det er faktisk sådan, at hvis AF modtager skriftlige og fyldestgørende oplysninger fra en faglig organisation om, at en arbejdsgiver er omfattet af strejke eller lockout, skal AF fra iværksættelse af strejken eller lockouten ophøre med al formidling til den pågældende arbejdsgiver.

Jette Gottlieb (EL):

Nu drejer mit spørgsmål sig specielt om en konflikt, der medfører bortvisning fra arbejdet – altså fyring – og ikke en almindelig varslet konflikt.

Det ændrer ikke på konfliktens genstand, men det betyder ganske meget for den arbejdskraft, der altså med sanktioner til følge kan blive henvist til en arbejdsgiver, som derefter ikke antager den pågældende, specielt hvis det drejer sig om større grupper af arbejdere, hvor det er muligt for arbejdsgiveren at vælge og vrage blandt de henviste.

Det er det, spørgsmålet drejer sig om. Det vil altså være muligt for arbejdsformidlingen at henvise en større gruppe arbejdere til den pågældende virksomhed, som derefter kan vælge og vrage blandt dem.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Det, jeg prøvede at illustrere i mit første svar, var, at arbejdsformidlingen jo har den primære rolle at sørge for, at det arbejdsfællesskab, man etablerer imellem en arbejdstager og en arbejdsgiver, er til begges tilfredshed. Hvis der er noget i de informationer, arbejdsformidlingen får enten fra virksomhederne eller fra lønmodtage-

rens faglige organisation, som tyder på, at det ikke forekommer sandsynligt, at det vil blive et tilfredsstillende arbejdsforhold, skal man undgå formidling imellem den pågældende arbejdstager og arbejdsgiveren.

Jette Gottlieb (EL):

Problemet, som jeg rejser, er, at der ikke er et lige forhold, da der er sanktionsmuligheder over for arbejdskraften, men ikke over for arbejdsgiveren.

Dermed følger spørgsmålet, om det er muligt for arbejdsformidlingen på den måde at blive part i sagen. Mit udgangspunkt er, at det er det.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Jeg mener faktisk ikke, at man kan drage den konklusion, at arbejdsformidlingen bliver part i sagen. Netop fordi arbejdsformidlingen i sin formidling skal tage hensyn til, at arbejdsforholdet er til begges tilfredshed, mener jeg faktisk ikke, at man kan drage den konklusion, at det kun er til den enes tilfredshed og ikke til den andens.

Kent Kirk (KF):

Det er klart, at arbejdsforholdet jo helst skal være til begges tilfredshed. Men det må vel også forholde sig sådan, at hvis der er en større gruppe, som er blevet fritaget for deres arbejde på grund af en konflikt, der har udviklet sig, kan de arbejdssøgende ikke bare i al fremtid sige, at de boykoter en arbejdsplads, fordi arbejdsformidlingen ikke har pligt til at anvise dem arbejde, hvis arbejdspladsen stadig væk efterspørger arbejdskraft fra arbejdsformidlingen.

Dér må det være en skønssag, således at man ikke bruger arbejdsløshedssystemet til i virkeligheden at blokere og boykotte en virksomhed i al fremtid.

Jette Gottlieb (EL):

Jeg vil bare takke ministeren for svaret.

Arbejdsministeren (Jytte Andersen):

Selv tak.

Til hr. Kent Kirk vil jeg gerne sige, at der jo altså er tale om, at der i den virkelige verden forhåbentlig er – det er der jo hos de fleste – et ønske om, at den arbejdskraft, som man ansætter, er en arbejdskraft, man gerne vil have, og at det samarbejdsklima, der skal etableres, fungerer tilfredsstillende. Det er sådan set det, der er arbejdsformidlingens rolle.